

oplyste; herover maa jeg udtale min Beslagelse; thi hvis alle Oplysninger havde været tilstede, da vilde der have været Haab om, at den af mig foreslaaede Bane vilde blive antaget. Disse Oplysninger vilde vel nu være fuldstændig at indhente, men hvis de skulde gaae ud paa at vise, at en Bane er overskødig, naar de Bane, der gaae op imod Silkeborg, forbindes ved Hjælp af Canaler og Sluser, kan jeg ikke vel gaae ind derpaa; thi det er nok aabenbart rigtigt, at gode Canaler og Sluser ikke ere at forsvaae, men at de dog ikke paa nogen Maade kunne sammenlignes med det Gode, en Forbindelse ved et Jernbanenet vil skaffe denne Egn, er ogsaa klart; thi slige Bane fryse om Vinteren meget let til og ere altsaa ikke farbare en lang Tid af Aaret. De Omkostninger, der ere forbundne med Anlæg af Canaler og Sluser, vilde tillige efter de Relationer, jeg har indhentet, være saa betydelige, at de ikke vilde være meget forskjellige fra, hvad en Jernbane fra Nye til Silkeborg vilde koste. Imidlertid har jeg hørt den ærede Minister sige, at der endnu behøves endel Oplysninger for at kunne klare dette Punkt, og at der derfor ingen Bestemmelse kunde tages om Anlægget af den af mig foreslaaede Bane, og jeg seer derfor ogsaa, hvorledes der ikke for Dieblirket er synderligt Haab for mig om, at mit Endringsforslag vil gaae igjennem her i Thinget. Jeg har imidlertid af overveiende Grunde anseet mig opfordret til at føre det frem her, fordi der ikke let vil findes et Punkt i hele Jylland, der mere end netop Silkeborg vil være stiftet til at erholde en sikker Forbindelse med et Jernbanesystem, og det, fordi Oplandet er stort og slutter sig til de vestlige Egne. Imidlertid maa jeg overlade Afgjørelsen af dette Spørgsmaal til Thinget. Angaaende de forskjellige Vinter, der nu ere foreslaaede af Udvalget, derom vil jeg kun sige, at det temmelig klart følger af det af mig stillede Endringsforslag, at jeg i Det og Alt slutter mig til disse.

B. Christensen: Jeg vil tillade mig at gjentagde i det ærede Things Erindring, at jeg allerede ved Sagens 1ste Behandling udtalte, at jeg troede, at Kravet paa et Jern-

banenet som det her omhandlede paa den ene Side, og det Hensigtsmæssige og Gode i den tilbudte Contract i den Sammenhæng, hvori det staaer med den allerede besluttede Tverbane, paa den anden Side, afgiver for mig en meget paatrængende Opfordring til at sætte de Betæneligheder, jeg har saavel i Mindeleghed som ogsaa med Hensyn til vore velskikkelige Forhold i Særdeleshed, tilside og af al Magt bidrage til, at Sagen slunder sin Afgjørelse i Thinget. Min Stilling er imidlertid ikke lidet vanskelig. Det maa forekomme klart, at der er en meget ringe Udsigt i dette Thing for den Mening, jeg hælber meest til, nemlig at fastholde det System, som Fleertallet i det andet Thing foreløbig har bestemt sig for. Ministeren har erklæret sig saa indtrængende og saa fuldt for det forandrede Forslag, som Udvalget har opstillet, saa at der for Dieblirket vistnok er en ringe Udsigt til at sætte nogen Forandring deri igjennem. Saa meget jeg imidlertid har tænkt og ogsaa udtalt, at det ikke er let at sige, hvad der i et Forhold som dette er det absolute Rette, og saavist jeg derfor skal vogte mig for i altfor stærke Udtryk at udtale, hvor lidet det stemmer med min Overbevisning om samtlige de Forholds Beskaffenhed, her maae komme i Betragtning, at det vil være rigtigt og hensigtsmæssigt at faae den Jernbanelinie, som Udvalget og Ministeren her anbefale, saa skulde jeg dog i og for sig nogenlunde kunne berolige mig derved, naar jeg kunde troe, at det turde og vilde vinde Majoritet for sig paa et andet Sted. Jeg har gjort, hvad der stod i min Magt, for at komme til et personligt Skøn over den Stilling, der vil blive den endelige paa et andet Sted, og jeg troer da oprigtig, at denne Lov endnu vil have en meget farlig Vej at lægge tilbage, før den kan blive vedtagen. Under disse Omstændigheder har jeg saameget mindre kunnet vægre mig ved efter Opfordring af megen formaende og i en vis Forstand talrige Medlemmer i det andet Thing at stille det Endringsforslag, som vi nylig have hørt saavel den ærede Ordfører som den ærede Minister stille sig saa bestemt og indertrængende imod, det Endringsforslag nemlig, at Vinten skulde forlænges fra Nye Mølle til Tange. Jeg maa